

ΠΙΓΚΟΥΪΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἀρχίζοντας τὴν ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ μας στρέφουμε τὰ βλέμματά μας πρὸς τὸν ἰδρυτὴν Ἀρχηγόν μας κ. Μάρκον Μίνδλερ, γιὰ νὰ τοῦ ἐκδηλώσουμε τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν ἀφοσίωσίν μας καὶ γιὰ νὰ ἀντλήσουμε δύναμιν καὶ ζῆλον ὥστε νὰ ἐπιτύχωμε στὴν πρωτοβουλία ποὺ βάλαμε σήμερα εἰς ἐφαρμογὴν.

ΠΑΝΤΑ ΝΑ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣ

Ὁ Γ. Δ. ἔγινε τώρα μόλις δόκιμος, ἡ πρώτη του δουλεῖα ἦταν νὰ φυλλομετρήσῃ τὸ ἐγκόλπιον. Γυρίζοντας τίς σελίδες του ὀνειρεύεται πόσο γρήγορα θὰ γίνῃ τρίτης, δευτέρας, πρώτης, γιατί τὸ ὄνειρό του εἶναι νὰ γίνῃ πρώτης σάν τὸν ξαδερφό του τὸν Φίλιππο ποὺ τὸν ἔφερε στὴν ομάδα. Μόλις γνωρίστηκε μὲ τὴν ἐνωμοτία του ἔγινε φίλος μὲ τὸν Κώστα ἕνα πρόσκοπο δευτέρας, ποὺ πρέπει νὰ ἐκπαιδεύσῃ ἕνα δόκιμο γιὰ νὰ γίνῃ πρώτης. Ἔμαθε τὸ ἐγκόλπιο τρίτης, ἔδωσε ἐξετάσεις, ὀρκίστηκε καὶ εἶναι τέλειος πρόσκοπος τώρα ὀνειρεύεται νὰ γίνῃ δευτέρας καὶ μέσα σὲ λίγες ὥρες μαθαίνει τὰ μορσικά, Τὴν Κυριακὴ τὸν ἐξετάζει ὁ ἐνωμοτάρχης τοῦ ἄλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἀποθαρρυντικὸ ἀπέτυχε καὶ τώρα μαθαίνει τοὺς κόμβους. Ἐξετάζεται καὶ εἰς αὐτοὺς ἄλλὰ γιὰ κακὴ του τύχη τὴν τελευταία στιγμὴ ὁ κόμβος δὲν γίνεται. Ἔχει ἀπελπισθεῖ καὶ ὅπως κάθε πρόσκοπος πηγαίνει νὰ ρωτήσῃ τὸν Ἀρχηγό του πῶς θὰ βγῇ ἀπ' αὐτὴ τὴν δύσκολη θέση. Ὁ Ἀρχηγὸς του χαμογελῶντας τοῦ λέει : ἕνα πράγμα μόνον ἂν εἶχες ὑπ' ὄψιν σου δὲν θὰ βρισκόσουν σήμερα ἔτσι ἀπελπισμένος : τίποτα δὲν γίνεται χωρὶς προσπάθεια. Τώρα γνωρίζοντάς το ἀκολούθησε το καὶ θὰ δῆς πόσο γρήγορα θὰ ἔρθῃς χαρούμενος καὶ γελαστός νὰ μοῦ πῆς πῶς ἔγινες δευτέρας.

Π.

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

Ὅποιος μέχρι τίς 16 Δεκεμβρίου 1936 θὰ βρῇ τίς περισσότερες ἑλληνικὰς λέξεις ποὺ σημαίνουν παπούτσι θὰ ἔχῃ ἕνα φύλλο τοῦ ΠΙΓΚΟΥΪΝΟΥ δωρεάν.

ΔΕΧΟΜΕΘΑ τὰ γραπτὰ τοῦ διαγωνισμοῦ κάθε τρίτη 6—7 Σαλωμοῦ 54 (αἰκία Π. Μαρिनουπούλου).

Δὲν στοιχίζει τίποτα νὰ εἶσαι εὐγενής. Ἡ εὐγένεια ὑποχρεώνει.

Baden — Pomell

ΕΣΟ ΕΤΟΙΜΟΣ

Ἕνας φοβερὸς κυκλῶν μέσα σὲ μία ὥρα πλημμύρισε ὄλο τὸ χωριό. Μία κατακλυσμιαῖα βροχὴ μετέτρεψε τὰ ἔλη σὲ λίμνες τὰ ρυάκια σὲ φοβεροὺς χειμάρους καὶ τοὺς δρόμους σὲ ποταμούς. Ἐπειτα ὁ οὐρανὸς καθάρισε καὶ ὁ ἥλιος φάνηκε μὲ ὄλη τὴν λαμπρότητά του, ἔτσι τὰ ἀποτελέσματα τοῦ κυκλώνα φάνηκαν πῶς φοβερὰ ἀπ' ὅτι ἦσαν σι' ἀλήθεια.

Ἀνήσυχη γιὰ τὴν γρηῃ μῆτέρα της ποὺ κατοικοῦσαι ἕνα ἀπὸ τὰ θλαμμένα χωριά ἡ Αὐγερινή ἔξεψε ὅσο πῶς γρήγορα μποροῦσαι τὸ μοναδικό της δίτροχο καὶ περνώνας καὶ τὸν Γιάννη τὸν πῶς μικρὸ της γιό, μελᾶς γιὰ τὸν ἄνδρα της μεροκαματιάρη δουλευτή, ξεκίνησε γιὰ τὴν μῆτέρα της. Μέσα σὲ χωριὸ κανένα φωτισμένο παράθυρο δὲν φώτιζε τὸ δρόμο. Τὸ σπῆτι ὅμως ποὺ εἶναι στὴ γωνιά τοῦ δρόμου εἶναι φωτισμένο καὶ στὸ παράθυρο τοῦ ἰσογείου ὁ Γιῶργος κυττάει μὲ λύπη τὴν τραγικὴ ὄψη τοῦ ἀγαπημένου του χωριοῦ, ἐνῶ οἱ γονεῖς του στὸ πρῶτο πάτωμα βοηθοῦν δυὸ γειτόνους ποὺ ἤρθαν νὰ ζητήσουν ἄσυλο. Ὁρισμένως ἀπὸ ἀμάξι θᾶνε αὐτὸ τὸ φῶς ποὺ τρεμοσβύνει στὸ σταυροδρόμι. Αἰγνοῦντας πῶς ὁ δρόμος εἶναι χαλασμένος ἡ Αὐγερινή τρέχει μὲ ὄλην τὴν δύναμίν της. Τὸ φῶς προχωρεῖ. Μὴν προχωρῆς φωνάζει ὁ Γιῶργος θὰ βουλιάξῃς μὲς τὸ νερό, γύρισε πίσω, ἀκολούθησε τὸν ἀριστερὸ δρόμο. Ἄργα τὸ ἄλογο περὶ βυθίστηκε ὡς τὸ στήθος κάνει ἕνα πλάγια πηδὸ παρασύροντας τὸ ἀμάξι καὶ τοὺς ἐπιβάτες πρὸς τὸν ὀρηκτικὸ χεῖμαρο. Στὶς φωνὲς τῆς γυναίκας καὶ τοῦ παιδιοῦ ἀπαντᾷ ἡ φωνὴ τοῦ Γιῶργου. Δὲν χάνει τὸν καιρό του νὰ φωνάξῃ τὸν ματέρατου πηδᾷ ἀπὸ τὸ παράθυρο καὶ τρέχει. Πρῶτα παίρνει τὸ παιδί καὶ σηκώνοντάς το ψηλά γιὰ νὰ μὴν βραχῇ τοὺς πηγαίνει σπῆτι του ὅπου τοὺς ἀφίνει στὴ φροντίδα τῆς μῆτέρας του. Καὶ τότε μόνον φωνάζει τὸν πατέρα του νὰ βγάλουν τὸ καρῶτσι καὶ τὸ ἄλογο ἀπὸ τὰ νερά. Ὅταν τέλειωσε τὴν δουλειὰ του ἄλλαξε καὶ κάθισε πάλι στὸ παράθυρο, καὶ ὅταν ἡ μῆτέρα του τὸν ρώτησε

γιατί αντί να ξεκουραστή κάθεται δρβιος μπρός στο ανοιχτό παράθυρο ο Γιώργος τής άπήντησε πώς πρέπει να είναι έτοιμος για να βοηθήσῃ και άλλους.

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Αιχμάλωτος τήν Γερμανία από τήν άρχή του 1915 κατόρθωσα στο 1917 να ξεφύγω από το στρατόπαιδο συγκεντρώσεως και να φθάσω μετά από πολλούς κόπους και κινδύνους στην Δανία. Περίμενα μερικές βδομάδες ώσπου να βρω ένα δλλανδικό φορτηγό που εξακολουθούσε τά ταξείδία στις βόρειες θάλασσες όπως στον καιρό τής ειρήνης. Τα Γερμανικά υπεβρύχια ήσαν κυρίαρχοι τής θάλασσας και έτσι οι δυσκολίες του ταξιδιού μου ήταν άμέτρητες.

Έτσι λοιπόν τήν 1 Αυγούστου έγκατέλειπα τήν Κοπεγχάγη παραδίδοντας τήν ζωή μου στην τύχη που ως τώρα μου χρησίμεψε για οδηγός. Ήμουν αέβαιος πώς το ακάθαρτο αυτό караβάκι θα με πήγαине πιό γρήγορα από τά άλλα και μεγάλη έμπορικά που πήγαιναν για νηοπομπές. Ένώ λοιπόν άκολουθούσαμε τί Δανικές άκτές έπωφελούμενος τής έλευθερίας μου έπισκέφθηκα τό καράβι. Τίποτα τό εξαιρετικό όλα βρώμικα και σκουριασμένα. Οι ναύτες με κυτούσαν δέ με καλό μάτ και ο καπετάνιος ήταν ένας ολιγόλογος, ξερακιανός γερόλυκος που σουδινε τήν έντύπωσι πώς διαρκώς τραγώτανε από μία σοβαρή και δυσάρεστη σκέψη. Θυμάμαι ένα σπουδαίο γεγονός. Καθώς περνούσαμε τά νερά τής Γιουτλάνδης πέρασε ένας έμιλος από μικρά πανιά, ήτανε μικρές ψαρόβαρκες που ώρισμένως πηγαίναν για ψάρεμα στον άνοιχτό ώκεανό. Και έξαφνα χωρίς να σκεφθώ είπα δυνατά τήν γνώμη μου: Να τοιμηροί άνθρωποι. Και μεϊς είπε άπότομα ο καπετάνιος. Άκούστε όσο είμαστε κοντά στην παραλία τήν έχουμε καλά, αλλά μετά... μετά.. Μου γύρισε τήν πλάτη και πήγε στην γέφυρά του. Έτέλος τ'άπόγευμα περασαμε τό άκροτήριό τής Γιουτλάνδης που ήταν μία γλώσσα άμμο χωμένη μέσα στην θάλασσα, χαιρέτησα στήν τήνμύτη τής ευρώπης, ο φάρος της φάνηκε για λίγο και ύστερα χάθηκε.....

ΜΙΑ ΘΑΡΡΑΛΕΑ ΠΡΑΞΙΣ

Ήταν μικρός ο Άλέκος όταν για πρώτη φορά ήλθε στην ομάδα του και παρουσιάσθηκε στον Άρχηγό του. Χρειαζότανε πολλά στρατόπεδα και αρκετό καθαρό άέρα για να δυναμώσῃ και να γίνῃ ίδιος με τους άδελφούς του. Στο πρώτο

camp fire μετά τήν ύπόσχεσί του τόν δνόμασαν «Φοβιτσιαρικό χέλι». Ο ένωμοτάρχης του ήταν ένα γερό και δυνατό παιδί γεμάτο αυτοπεποίθηση. Ο Άλέκος με δλην του τήν ψυχή παρακαλούσε να του μοιάσῃ. Μά πώς θα μπορούσε κι' αυτός να πηδᾷ 1.60 να τρέχῃ σαν καλογυμνασμένο άλσγο και να στήνῃ τήν σκηνή του με τήν μεγαλύτερη εύκολία. Όλο τό χρόνο δούλεψε καλά και τήν Άνοιξι ήταν πειά ένας καλός πρόσκοπος. Μιά Κυριακή ή όμάς είχε πάει εκδρομή στα Περιστέρια ο ένωμοτάρχης του από τό πρωί φόρεσε τό μπανιερό του και δέν άργησε να πέσῃ, στην θάλασσα για τό πρωινό του μπάνιο. Ο Άλέκος που τόν έβλεπε να κολυμβᾷ θαύμαζε τήν γρηγοράδα και τήν εύκολία που κολυμβούσε. Ο ένωμοτάρχης ήταν στ' άνοιχτά και χαιρόταν τήν δροσιά τής θάλασσας. Έξαφνα κάτι μπλέχτηκε στα πόδια του, προσπάθησε να ξεμπλεχθῃ αλλά και τά χέρια του βρέθηκαν μπλεγμένα μέσα στις περιεργες κλωστές που κρατούσαν ακίνητα τά πόδια του. Μόλις μπόρεσε να φωνάξῃ βοήθεια και τό στόμα του γέμισε νερά. Ο Άλέκος κατάλαβε γρήγορα τί συνέβαινε. τρέχει στο στρατόπεδο, φωνάζει σέ βοήθεια και γρήγορα τρέχει στην άκτή γδύνεται κολυμβᾷ. Δέν πέρασαν τρία λεπτά και ο Άλέκος βρισκώτανε δίπλα στον ένωμοτάρχη του. Έκείνος του φωνάζει. «Μήν πλησιάζεις κίνδυνος». Άλλά ο Άλέκος γρήγορα γρήγορα πιάνει τό μαχαίρι του που είχε στα δόντια του κόβει τίς κλωστές που κρατούσαν τόν ένωμοτάρχη του και που δέν ήταν τίποτα άλλο από τά δίκτυα κάτι ψαράδων. Τώρα πειά ο Άλέκος και ο ένωμοτάρχης του είναι έλεύθεροι και φαντασθήτε τί εύκολο πράγμα είναι να φθάσουν στην άκτή. Όλη ή όμάς μαζεμένη στην άκτή περιμένει με άγωνία τους δύο προσκόπους της. Φαντασθήτε τώρα μόνοι σας τά χατζιρικιρί που υπεδέχτηκαν τόν Σωτήρα. Τό βράδυ στο camp—fire όλοι με μία φωνή άπόφάσισαν να μετονομάτουν Άλέκο και να τόν βγάλουν «γενναίο λευτάρι» Να ένας τίτλος που άποκτήθηκε δίκαια.

ΤΑ ΛΥΚΟΠΟΥΛΑ

ΤΟ ΛΥΚΟΠΟΥΛΟ ΑΚΟΥΕΙ ΤΟΝ ΓΕΡΟΥΛΚΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟΝ ΤΟΥ

Κάθε Λυκόπουλο έχει άκούσει πολλές φορές από τόν Άκέλα του για τό νόμο και ξέρει πολύ καλά, πόση σημασία έχει γιατί είναι τό θε μέλιον άπάνω στο όποιον είναι κτισμένος ο προσκοπισμός. Ποιός δέν ξέρει τί σημαίνει θε μέλιον; Όταν πρόκειται να κτίσουν ένα σπίτι σκάβουν βαθειά χαντάκια κτίζουν ένα τοίχο

πολύ παχύτερον από τους τοίχους του σπιτιού που βρίσκονται έξω από το έδαφος. Γίνεται αυτό για να υπάρχει κάτι τι στερεό, στο όποιον να στηριχθούν όλοι οι τοίχοι του σπιτιού, που έτσι θα διατηρηθῆ για χρόνια. Είς τὴν Νεαν Ὑόρκην τῆς Ἀμερικῆς τὰ θεμέλια πολλῶν σπιτιῶν φθάνουν σὲ στερεὸ βράχο καὶ ἔτσι εἶναι τόσο γερά, ὥστε τὸ σπίτι νὰ μπορῆ νὰ ὑψωνεταὶ σὲ εἰκοσι ἢ τριάντα πατώματα ἢ καὶ ἀκόμη πῶς ψηλά χωρὶς κίνδυνον νὰ κρημνισθῆ.

Ἔτσι λοιπὸν ὁ νόμος τῶν Λυκοπούλων εἶναι ἕνας στερεὸς βράχος ἐπάνω στὸν ὅποιον τὸ Λυκόπουλο κτίζει πρῶτα τὴν ζωὴν του στὴν Ἀγγέλην κατόπιν τὴν προσκοπικὴν του ζωὴν καὶ ἔπειτα τὴν ἀκριτικὴν του. Χάρις σ' αὐτὸ τὸ θεμέλιο θὰ μπορέσῃ νὰ γίνῃ ἴσιος καὶ σὰν ἕνα καλὸ σπίτι.

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ Ο ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

Τὰ δύο δάκτυλα τεντωμένα μοιάζουν στὰ δύο αὐτιά του λύκου που εἶναι πάντοτε ὀρθὰ γιὰ ν' ἀκούῃ καλά στὸ κυνήγι του καὶ νὰ προσέχῃ γύρω του. Ἔτσι ὁ χαιρετισμὸς δείχνει στοὺς ἄλλους ὅτι εἶσαι Λυκόπουλο καὶ θυμίζει σὲ σένα νὰ εἶσαι πάντοτε ἀνοικτομάτης καὶ προσκτικὸς. Τὰ δύο δάκτυλα θυμίζουν ἀκόμη τὰ δύο μέρη τοῦ νόμου μας.

ΓΙΑΤΙ ΔΙΝΟΥΜΕ ΤΟ ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΧΕΡΙ

Ἦπάρχουν ἄνθρωποι που φοβούνται νὰ ἀρχίσουν μιὰ δουλειὰ τους τὴν Τρίτη ἢ 13 τοῦ μηνὸς ἢ που θὰ τοὺς τύχῃ κακὸ ἂν συναντίσουν παπᾶ ἂν τοὺς δύσουν τὸ ἀριστερὸ χέρι, ἂν τοὺς σερβίρουν νερὸ μὲ τὸ ἀριστερὸ χέρι κλπ. Τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς λέμε προληπτικοὺς καὶ τίς συνήθειές τους αὐτὲς προλήψεις. Τὸ Λυκόπουλο καὶ οἱ Πρόσκοποι: δὲν εἶναι προληπτικοὶ καὶ χαιρετοῦνται μὲ τὸ ἀριστερὸ χέρι ἔκριβῶς γιὰ νὰ δείξουν ὅτι δὲν ἔχουν προλήψεις.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ

ΓΙΑ ΤΟ 1ον ΑΣΤΕΡΙ

Γιατὶ πρέπει νὰ ἀναπνέουμε μὲ τὴν μύτη καὶ ὄχι μὴ τὸ στόμα.

- 1) γιὰ νὰ μὴν μπαινουν μέσα μας μικρόβια
- 2) γιὰ νὰ μὴν μπαίνει ὁ κρύος ἀέρας ποὺ ἀναπνέουμε.
- 3) γιὰ νὰ μὴν ὀχαλιζῶμαι.
- 4) γιὰ νὰ ὀσφραϊνόμεθα καλλίτερα καὶ νὰ γυμνάζωμαι τὴν ὀσφρησί μας.
- 5) γιὰ νὰ μὴν λαχανιάζωμαι εὐκολα.
- 6) γιὰ νὰ μὴν ξεραίνεται τὸ στόμα μας⁵ καὶ διψοῦμε εὐκολα.

ΤΙ ΜΑΣ ΕΙΠΕ Ο ΑΚΕΛΑΣ

ΓΑΛΛΙΑ Τὴν 12ην καὶ 13ην Δεκεμβρίου οἱ Γάλλοι πρόσκοποι Ἐκλαιλέρ καὶ Ἐκλαι-

έρρ υνιονίστ θὰ εορτάσουν τὴν 25ην ἐπέτειον τῆς ἰδρύσεώς των.

Ἐτοιμάζουν μεγάλας εορτὰς εἰς τὸ Παρίσι, εἰς τὰς ὁποίας ἐλπίζεται ὅτι θὰ παραστῆ ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας. Θὰ παραστῆ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος.

ΑΜΕΡΙΚΗ Οἱ Πρόσκοποι τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν θὰ τελέσουν τὸ Ἐθνικὸν των Τζάμπορη εἰς τὸ Γουάσιγκτον ἀπὸ 30 Ἰουνίου μέχρι 10 Ἰουλίου 1937.

ΣΟΥΗΔΙΑ Κοὶ οἱ Σουηδοὶ ἀδελφοὶ μας εορτάζουν ἐφέτος τὴν 25ην ἐπέτειον τῆς ἰδρύσεώς των 14ην καὶ 15ην Νοεμβρίου.

ΟΛΛΑΝΔΙΑ ἐτοιμάζεται πυρετωδῶς διὰ τὸ 5ον Διεθνὲς Τζάμπορη. Θὰ γίνῃ εἰς τὸ ἱστορικὸ κτῆμα Φόγκελεντζανγκ (Κελάδημα) εἰς τὸ χωριὸ τοῦ Μπλεμεντάλ 31 Ἰουλίου—9 Ἀυγούσιου 1937. Ἡ ὅλη κατασκευασὶς πρόκειται νὰ διαιρεθῆ σὲ 8 μέρη, σὲ κάθε ἕνα ἀπὸ τὰ ὅποια θὰ ἀνιπροσωπεύονται ὅλα τὰ κράτη ποὺ θὰ συμμετάσχουν. Κάθε μία ἀπὸ τὰς 8 ὑποδιαίρεσεις τῆς κατασκευῆσεως θὰ εἶναι ἕνα πλήρες διεθνὲς στρατόπεδον. Οἱ ναυτοπρόσκοποι θὰ ἐγκατασταθοῦν στὸ ΚΑΓΚΕΡΠΛΑΣΣΕΝ (Λίμνη τοῦ Κάγκερ) μὲ τίς βάρκας των.

Θὰ γίνουν ναυτικὰς ἐπιδείξεις καθ' ὠριμέναις ἡμέρας.

Τὰ Λυκόπουλά μας ἐπεσκέφθησαν τὴν Κυριακὴν 18 Ὀκτωβρίου τὴν Ἀγγέλην Μενιδίου. Ἐπῆγαν ὅλοι μαζὶ εἰς τὴν Ἀγίαν Σωτήρα, μέσα στὴν ὀρεινιά.

Τὸ πρωτὶ πέρασε μὲ μιὰ ἀνίχνευση μέσα στὴν πυκνὴ φυτεία τῆς ὀρεινιάς.

Τὸ ἀπόγευμα ἔπεξαν καὶ τραγοῦδησαν. Τὸ βράδυ χωρίστηκαν μὲ τίς καλλίτερες ἀναμνήσεις.

Τὴν Κυριακὴν 1ην Νοεμβρίου ἡ Ἀγγέλη μας θὰ πάῃ εἰς τὴν Ἐκάλην.

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν θὰ κάνῃ ἐπίσκεψιν εἰς κτὴν οἰκογένειαν τοῦ κ. Σκέφερη γιὰ νὰ τὴν εὐχαριστήσῃ διὰ τὴν θερινὴν φιλοξενίαν εἰς τὴν Ἰοθμίαν.

ΕΞΥΠΝΟΣ ΣΑΝ ΤΟΝ ΔΙΑΒΟΛΟ

Μιὰ φορὰ καὶ ἕναν καιρὸ ὁ διάβολος καὶ ἕνας χωρικός ἀγόρασαν ἕνα χωράφι. Ὁ διάβολος τότε εἶπε στὸν χωρικὸ «ξέρεις νὰ ῥίξωμε τὰ ζάρια καὶ ὅποιος κερδίσει θὰ πάρῃ ὅτι εἶναι πάνω ἀπὸ τὴν γῆ, ὅποιος χάσει θὰ πάρῃ ὅτι εἶναι ἀπὸ κάτω». Ὁ χωρικός συμφώνησε, ῥίξε τὰ ζάρια καὶ ὁ διάβολος κέρδισε. Ὁ χωρικός λοιπὸν φύτεψε καρόττα καὶ ἔταν ἤρθε ὁ καιρὸς τῆς μοιρασιάς ὁ μὲν χωρικός πήρε τὰ καρόττα ἐνῶ ὁ διάβολος τίποτα.

Τὸν ἄλλο χρόνον ὁ διάβολος ἔχασε στὰ ζάρια

Τότε ο χωρικός φύτεψε σιτάρι και έτσι πάλι ο διάβολος δέν πήρε τίποτα. Αυτό πειά περνοσε κάθε δυο υπομονής και ο διάβολος ελπε στον χωρικό ότι την άλλη ημέρα θά πήγαινε να τον ξεσχίσση με τὰ νύχια του. Ο χωρικός γύρισε σπίτι του αλλά τὸ κίτρινο χροῖμα του ἔδειχνε ὅτι ὁ φόβος τὸν εἶχε κυριεύσει. Ἡ γυναῖκα του ἀνήσυχη τὸν ῥώτησε τί συνέβαινε κι' ἐκεῖνος τῆς εἶπε ὅλην τὴν ἀλήθεια. Τότε ἐκείνη τοῦ λέει «Μὴ φοβᾶσαι, αὐριο, τὴν ὥρισιμένη ὄρα ἐσὺ νὰ φύγης ἀπ' τὸ σπίτι, ἐγὼ θὰ τὰ βγάλω πέρα μαζί του». Πράγματι τὴν ἄλλη ἡμέρα ἦταν ὁ διάβολο πήγε στὸ σπίτι τοῦ χωρικοῦ ἤρε τὴν γυναῖκα του κατασυχισμένη, τὴν ῥώτησε τί ἔχει και ἐκείνη καταθιμωμένη τοῦ ἀπήντησε «εἶναι κανείς νὰ μὴν συγχίζεται αὐτὸς ὁ προκομμένος ὁ ἄνδρας μου ἔχει τὴν συνήθεια νᾶχη μεγάλα νύχια, χθὲς λοιπὸν μετὰ τὸ φαί ἐκεῖ πὸν μιλούσαμε σκάλισε τ' ὄνομά του με τὰ νύχια του στὸ καινούργιο δροῦνὸ μου τραπέζι. Καὶ τώρα πὸν εἶναι, εἶπε ὁ διάβολος. Πὸν ἄλλοῦ θέλεις νᾶναι, εἶναι στὸν σιδηρουργὸ και λιμέρνει τὰ νύχια του ὅπως κάθε πρωτῷ». Ὁ Διάβολος λοιπὸν νόμισε πῶς ὁ χωρικός εἶχε τόσο μεγάλα νύχια πὸν ἔκρινε καλὸ μὰ μὴν τσακωθῆ και ψυθιρίζοντας μερικὰ παρηγορητικὰ λόγια στὴν γυναῖκα τοῦ χωρικοῦ, ἔσπευσε νὰ ἐξαφανισθῆ.

ΠΤΥΧΙΟΝ ΟΔΗΓΟΥ

ὑπὸ Σωτ. Ἀντωνιάδου

Πυροσβεστικὸς Λόχος Μουρούζη 4—25-111
 3ον Ἀστυνομικὸν Τμήμα Σέκερη 4—26-705
 Τροχαία κινήσεις Κλεισθένους 9
 Γενική Ἀσφάλεια Σατωβριάνδου 41
 Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων Σίνα 16
 Διεθνήνοις Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν Φειδίου 5
 Εἰδική Ἀσφάλεια Κουμουندούρου 4
 Ζ' Ἀστυν. Τμήμα Μιχαὴλ Νομικοῦ—80-85
 Ὁ Ἄρειος Πάγος Σταδίου 37
 Τὰ ἄλλα στὸ Ἀρσάκειον πλὴν τοῦ Πρωτοδικείου πὸν εἶναι στὴν ὁδὸν Σταδίου.
 Πολυκλινική Σωκράτους—Πειραιῶς
 Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον ἢ Δημοτικὸν ἢ Νοσοκομεῖον ἢ «Ἐλπίς» ἢ δὲ Ἀκαδημίας ὀπισθεν τοῦ Πανεπιστημίου.
 Νοσοκομεῖον τῶν Παιδῶν στὸ Γουδι
 Φυσιατρεῖον ἢ «Σωτηρία» στὸ Γουδι
 Νοσοκομεῖον τῶν Κτηνῶν Λεωφόρος Ἀλεξάνδρου στὸ πεδῖον τοῦ Ἄρειου.
 Αἰγυπτίον—Προσφυγικὸν—Ἀρεταίειον Νοσοκομεῖα σιτοὺς Ἀμπελοκήπους
 Νοσοκομεῖον τῆς κ. Βενιζέλου ὀπισθεν Παναθηναϊκοῦ Γηπέδου
 Δημόσιον και Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον· Μαυετήριον ὁδὸς Ἀκαδημίας

Εὐαγγελισθὸς Λεωφόρος Κηφισίας.
 Ἐρυθρὸς Στρουθὸς Λεωφόρος Κηφισίας.
 Σταθμὸς Πρώτων Βοηθειῶν Ἀνθίμου Γαζι 1
 Σταθμὸς Πρώτων Βοηθειῶν στὸ Πολιτικὸ Νοσοκομεῖο.

Ταχυδρομεῖα - Τηλεγραφεῖα—Τηλεφωνικοὶ Σταθμοὶ : Κεντρικὸν Ταχυδρομεῖον Πλατεῖα Λουδοβίκου τῆς Βαυαρίας ἢ Δημοτικοῦ Θεάτρου—Παράρτημα Νίκης 1 Πλατεῖα Συντάγματος—Παράρτημα Παράρτημα Παισίων και Ἁγίου Μελετίου. Τηλεφωνικοὶ Θάλαμοι Σύνταγμα, Πανεπιστημίου, Βουκουρεστίου, Πανεπιστημίου-Κοραῆ, Ἀγάμων, Ἀγγελοπούλου, Κολωνάκι, Ἴρις.

Διαδρομὴ Σιδηροδρόμων γιὰ τὴν Κηφισίᾳ ἀρχίζει σιὰς 5 παρὰ 10 τὸ πρωτῷ και φεύγει κάθε ὄρα παρὰ 10 ἀποκρίας Ἀθήνας και κάθε μισή φεύγει ἀπὸ τὴν Κηφισίᾳ.

Γιὰ τὸν Πειραιᾶ : Ὁ Ἡλεκτρικὸς ἀναχωρεῖ σιὰς 5 τὸ πρωτῷ, κάνει δρομολόγια μέχρι σιὰς 1 τὸ βράδυ. Αἱ ἀναχωρήσεις του κυμαίνονται ἀπὸ 3 και 15.

Λεωφορία

- Τὰ πράσινα τῆς Πάουερ
 (Α) Ὁμόνοια—Βεῖκον
 (Β) Μητρόπολις—Βύρωνος
 (Γ) Μονοστηράκι—Σύνταγμα—Μαράσλειαν
 (Δ) Ὁμόνοια Φιλαδέλφεια
 (Ε) Γλάδστωνος—Γενναδίου—Βιβλιοθήκη

Πλατεῖα Κάνιγγος

Κηφισιάς, Φραγκοκλησιᾶς, Γκύζη, Ἀλεξάνδρου, Γαλλικὸ Νοσοκομεῖο.

Σταθμὸς Λαυρίου

Σούνιον, Κερατεῖα, Γαλάτσι, Λουτράκι, Νέα Ἰωνία, Ἡράκλειον, Λυκόβρυσσι, Περισοῦς, Ριζόπολις, Κάτω Πατήσια.

ΕΝΑ ΒΑΡΥ ΦΟΡΤΙΟ

Μιά φορά ἦσαν δύο φίλοι. Ἐνας πλούσιος και ἕνας φτωχός. Ὁ πλούσιος εἶπε μιὰ μέρα στὸν φίλο του ὅτι θὰ πάη ἐκδρομὴ στὴν Ἰταλία. Ὁ φτωχός ἐπιθυμοῦσε ὀλοφύχως νὰ μπορέση κι' αὐτὸς νὰ πάη ταξεῖδι. Ἄλλὰ ἡ ὀικονομικὴ του κατάστασις δέν τοῦ τὸ ἐπέτρεπε. Ὁ πλούσιος ἔσπυε και ὁ φίλος του ἦταν καταλυπημένος πὸν δέν μπόρεσε νὰ φύγη κι' αὐτός. Δέν πέρασε πολὺς καιρὸς και ὁ φτωχός ἔλαβε ἕνα τηλεγράμμα ἀπλήρωτο ἀπὸ τὸν φίλο του πὸν τοῦ ἔλεγε τὸ ταξεῖδι του εἶναι πολὺ εὐχάριστο, πὸν ὥραϊο ἀπ' ὅτι τὸ φηνταξότανε.

Δέν πέρασε πολὺς καιρὸς και ὁ πλούσιος ἔλαβε ἕνα βαρὺ ταχυδρομικὸ δέμα ἀπλήρωτο. Παραξενεύθηκε βέβαια πῶς τὸν γνωρίζουν σις ξένες χώρες πὸν βρισκόταν ἀλλὰ τοὺς τὸ πλῆρωσε. Μόλις ἔσπυε ὁ ὑπάλληλος, τὸ ἀνοιξε. Ἦταν μιὰ βαρυὰ πέτρα και μέσα ἕνα γράμμα. Μέσα ἔγραφε : Αὐτὴ ἡ πέτρα μαῦ κατακλύθησε ἀπὸ τὴν καρδιά ὅταν ἔμαθα πῶς διασκέδαζες, γιατί ἀλήθεια ἀνησυχούσα πολὺ μὴν στεναχωρηθῆς»

ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ
ΜΠΟΥΖΕΣ, ΠΑΝΤΕΛΟΝΙΑ, ΖΩΝΕΣ, ΚΑΠΕΛΛΑ ΚΛΠ.
ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Π. ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗ
ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ 19

ΣΧΟΛΑΙ PALMER

ΑΘΗΝΑΙ ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ 9

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 28.581

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α' & ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 133. ΤΗΛ. 43.195
ΚΑΛΑΜΑΙ ΡΟΡΓΟΥ & ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ : Γερμανικά—'Αγγλικά—Γαλλικά.
'Αποκλειστική διδασκαλεία από ξένους καθηγητάς.

ΤΜΗΜΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ : Μονοτάξιον Λογιστικόν τμήμα (ήμερήσιον και νυκτερινόν). Λογιστικά ιδιαίτερα και καθ' ομάδας. Διδάσκει προσωπικῶς ὁ διευθυντής τῆς σχολῆς κ. Τάκης Μπένος, διπλ. τῆς 'Ανωτ. 'Εμπορικῆς Σχολῆς Βερολίνου και μέλος τῆς Γερμανικῆς Λογιστικῆς 'Εταιρείας «Πάλμερ».

ΤΜΗΜΑ ΤΕΧΝΙΚΟΝ : Βοηθοὶ μηχανικῶν—'Εργολάβοι οἰκοδομῶν Σχεδιασταὶ—Τοπογράφοι.

ΤΜΗΜΑ ΓΕΩΠΟΝΙΚΟΝ : Γεωργικαὶ Βιομηχανίαι—Οἰνοποιΐα—'Ελαιουργία—Γαλακτοκομεία—Συσκευασίαι και διατρήσεις ξηρῶν καρπῶν. Καθηγηταὶ ἀνώτ. ὑπάλληλοι ὑποῦρ. Γεωργίας.

ΤΜΗΜΑ ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑΣ : 'Υπαντουργοὶ ἐμπειροτέχνα. Τελεία κατάρτησις ὑφαντουργῶν τεχνικῶν. Διδάσκει ὁ κ. Κανάρης Φρουδᾶς τέως καθηγητῆς τῆς Βαλλιανείου 'Επαγγελματικῆς Σχολῆς Ληξουρίου. Ζητήσατε ἀναλυτικὸν ὁδηγὸν Σπουδῶν. 'Εγγραφαὶ και πληροφορίαι καθ' ἐκάστην. Μαθήματα ἤρχισαν. Παρέχομεν τίτλους σπουδῶν.

DENTEX

ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ ΚΑΙ ΥΓΡΟΝ

Λευκαίνει τὰ δόντια Τονώνει τὰ οὔλα
Θεραπύει τὰς ἄφθας καὶ τὰ ἔλκη τοῦ
στόματος τὰς οὐλίτιδας καὶ στοματίτιδας.

Καθαρίζει καλλωπίζει τὰ μαλλιά Θεραπύει
τὴν τριχόπτωσιν ἐξαλείφει τὴν πιτυρίασιν.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

ΠΑΝΟΥ Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΜΟΝΟΙΑ — ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΕΙΔΗ

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ & ΟΡΕΙΒΑΣΙΑΣ

Δ. ΚΑΡΑΜΠΑΤΗΣ

& Α^{ΦΟΙ} ΑΠΕΤΙΑΝ

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 24.270

ΑΘΗΝΑΙ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 15

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 57

ΜΕΓΑ ΕΔΩΔΙΜΟΠΩΔΕΙΟΝ
Η ΚΥΨΕΛΗ
ΑΙΟΛΟΥ 102

ΕΡΗΟΛΕΙΟΝ
ΤΟ ΜΕΓΑΛΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΕΙΔΗ ΣΤΟΛΗΣ
Πιρίσκοι Ναυτοπροσκόπων, Κορ-
δόνια, Σήματα Βαθμῶν, Τρίφυλα
κτυπητὰ εἰς τὸ εἰδικὸν ἐργοστάσιον

ΣΑΡ. ΦΙΛΗΝΤΡΑ
ΕΡΜΟΥ 67 - ΑΘΗΝΑΙ

ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΕΙΔΗ
ΣΤΟ

ΦΩΤΟ - Ε. ΔΙΡΜΙΚΗ
31 ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΑΘΗΝΑΙ

ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ & ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ
ΤΗΝ ΙΔΙΑΝ ΗΜΕΡΑΝ